

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27Csp/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119203192
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Vidová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119203192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Alenou Vidovou v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému J. O., narodenému XX. C. XXXX, trvale bytom G. nad Y., o zaplatenie sumy 805,60 eur s príslušenstvo, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 805,60 eur, úrok vo výške 23,17 eur, úrok z omeškania vo výške 1,12 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 805,60 eur od 26.3.2019 do zaplatenia, poplatky za poistenie vo výške 2,28 eur, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu 17.4.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 805,60 eur, úrokov vo výške 23,17 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,12 eur, úrokov vo výške 10,90 % ročne zo sumy 805,60 eur od 26.3.2019 (deň nasledujúci po dni zosplatenia) do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 805,60 eur od 26.3.2019 (deň nasledujúci po dni zosplatenia) do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 23,17 eur (zmluvných úrokov) od 26.3.2019 (deň nasledujúci po dni zosplatenia) do zaplatenia a poplatkov za poistenie vo výške 2,28 eur. Tvrdil, že 28.6.2018 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 1 000 eur. Poskytnutý úver a úroky sa zaviazal žalovaný splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 22.6.2020. Zmluva má podľa žalobcu náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca ako banka si preveril pred poskytnutím úveru žalovaného ako žiadateľa ohľadom jeho schopnosti splácať úver. Po vyčerpaní úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru 25.3.2019, a to po zaslaní upozornenia na omeškание a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou/ opakovaným upozornením z 21.1.2019. Pohľadávka voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu 892,17 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 805,60 eur, úrokov 23,17 eur, úrokov z omeškania 1,12 eur, poplatkov 60 eur, ktoré si žalobca neuplatňuje, a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 2,28 eur. Žalovaný po zosplatení úveru do podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nevyjadril.

3. Podľa § 297 písm. b/, § 219 ods. 3 CSP súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 16.12.2019, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 12.11.2019.

4.1 Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi navrhnutými žalobcom, a to žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre úvery občanom, sadzobníkom poplatkov, opakovaným upozornením z 21.1.2019, výzvou na predčasné splatenie úveru z 25.3.2019, prehľadom splácania - do a po predčasnom zosplatnení, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov, prepočtom úrokov z omeškania a dokladmi preukazujúcimi bonitu klienta. Žalovaný nemal žiadne návrhy na vykonanie dokazovania. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

4.2 Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaný nekonajúci v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 28.6.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. Na základe nej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1 000 eur. Žalovaný sa zaviazal spláčať úver s úrokmi v pravidelných 24-tich mesačných splátkach po 46,54 eur (s poistením po 47,68 eur). Splatnosť 1. anuitnej splátky bola určená na 20.7.2018, splatnosť každej ďalšej splátky na 20. deň kalendárneho mesiaca. V zmluve bola ďalej dohodnutá úroková sadzba vo výške 10,90 %, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne. RPMN bola určená vo výške 17,66 % a celková čiastka spojená s úverom na 1 166,96 eur. Bolo dohodnuté poistenie na obdobie 24 mesiacov s tým, že poplatok za poistenie schopnosti spláčať úver bol dohodnutý vo výške 1,14 eur mesačne. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky pre úvery občanom. V bode 2.9 písm. a/ v spojení s bodom 2.10.1 obchodných podmienok bolo dohodnuté, že žalobca má právo vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade, že klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti. Žalobca žalovaného písomne upozornením z 21.1.2019 upozornil na omeškanie so splácaním úveru vo výške 53,21 eur. Zároveň ho upozornil na možnosť zosplatnenia celej pohľadávky. Výzvou z 25.3.2019 vyzval žalovaného na úhradu celej pohľadávky, ktorú vyčíslil na 892,17 eur príslušenstvom z dôvodu, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru. Z prehľadov, ktoré žalobca poskytol a ktorých obsah žalovaný nerozporoval, vyplýva, že žalovaný splatil len prvých 5 splátok po 47,68 eur a časť splátky splatnej 20.12.2018 vo výške 9,63 eur, t. j. dokopy uhradil 248,03 eur, z ktorej bolo započítané na úrok 47,93 eur, na istinu 194,40 eur a na poistné 5,70 eur. Do omeškania sa dostal so splátkou splatnou 20.12.2019 v sume 36,91 eur. Nesplatená istina k 25.3.2019 predstavovala sumu 805,60 eur. Z prepočtu zmluvného úroku a úrokov z omeškania vyplýva, že ku dňu 25.3.2019 (zosplatnenie) dlžný úrok z úročených splátok predstavoval sumu 23,17 eur a úrok z omeškania predstavoval sumu 1,12 eur. Žalovaný po predčasnom zosplatnení úveru neuhradil žalobcovi už žiadnu sumu.

5.1 Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

5.2 Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

5.3 Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

5.4 Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára

dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

5.5 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

5.6 Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

5.7 Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

5.8 Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

6.1 Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, aj keď nie v celom rozsahu. Súd vychádzal z toho, že žalobca a žalovaný uzavreli 28.6.2018 zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je v nej identifikovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, zo zmluvy nevyplýva a žalobca v konaní ani netvrdil opak. Súd preto na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

6.2 Zmluva o úvere z 28.6.2018 má všetky podstatné náležitosti, a teda je platná. Taktiež obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 000 eur, pričom žalovaný úver riadne a včas nesplácal. V zmluve o úvere bolo dohodnuté, že v prípade nesplácania splátok riadne a včas môže veriteľ zosplatiť celý úver. Žalobca žalovaného upozornil upozornením z 21.1.2019 na možnosť uplatnenia tohto práva, pričom ju vyzval na dodatočné splnenie svojej povinnosti. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky nezaplatil. Žalobca preto 25.3.2019 dlh zosplatiť. Zosplatenie bolo vykonané v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

6.3 Dlž žalovaného bol podľa listinných dôkazov predložených žalobcom (žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, t. j. netvrdil, ani preukázal, že by zaplatil na úver viac, ako sa v konaní domáha žalobca) vo výške 805,60 eur (dlžná nezaplatená istina), úroky vo výške 23,17 eur (dlžné nezaplatené úroky do zosplatenia), úroky z omeškania vo výške 1,12 eur a nezaplatené poplatky za poisťné vo výške 2,28

eur. Žalovaný svoj dlh nezaplatil, preto súd priznal žalobcovi istinu 805,60 eur, úroky vo výške 23,17 eur, úroky z omeškania vo výške 1,12 eur a poplatky za poisťné vo výške 2,28 eur.

6.4 Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, vznikol žalobcovi nárok popri istine aj na úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania bola dohodnutá v zmluve na 5 % ročne. Vzhľadom k tomu, že dohoda o výške úroku z omeškania nie je v rozpore s ustanovením § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, súd priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Ku dňu zosplatnenia (25.3.2019) žalobca úrok z omeškania vyčíslil na sumu 1,12 eur, pričom toto vyčíslenie súd považuje za súladné s citovanými zákonnými ustanoveniami, preto ho súd žalobcovi priznal. Žalovaný je však aj po 25.3.2019 ďalej v omeškaní, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 805,60 eur (z dlžnej istiny) od 26.3.2019 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení dlhu) do zaplatenia.

6.5 O splatnosti prisúdených nárokov súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

7.1 Súd však ako nedôvodnú zamietol žalobu v časti uplatnených úrokov vo výške 10,90 % ročne z nezaplatených istiny od vyhlásenia predčasnej splatnosti do zaplatenia. Aplikácia prax súdov sa otázkou priznania úrokov z úveru po splatnosti pohľadávky, a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách opakovane zaoberala a dospela k záveru, že dohodnuté úroky z poskytnutých finančných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania bolo označené za obchádzanie zákonného pravidla ustanoveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania (z novších rozhodnutí porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/225/2018 z 13.2.2019). Na podporu právnej argumentácie súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18.9.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012, kde ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru.

7.2 Súd zamietol žalobu aj v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 23,17 eur od 26.3.2019 do zaplatenia. Veriteľ nemá právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov), a to preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/240/2018 z 11.4.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/97/2018 z 23.1.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/44/2019 zo 16.4.2019).

7.3 K nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku, ako aj k nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení žalobca v žalobe poukázal na niektoré rozhodnutia krajských súdov, ktorými boli tieto nároky priznané, s odkazom, že ide o aktuálnu rozhodovaciu prax súdov. Súd síce pripúšťa, že neexistuje v týchto otázkach ustálená súdna prax, avšak vzhľadom na novšie rozhodnutia krajských súdov (súd vypíchal len novšie rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, keďže jeho rozhodovaciu činnosť ako odvolacieho súdu najviac sleduje - pozn. súdu) možno sledovať, že súdna prax sa naopak väčšinou prikláňa k názoru, že tieto nároky nie je dôvodné priznávať.

8. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. V konaní bol žalobca úspešný čo do zaplatenia celej istiny vo výške 805,60 eur, úrokov vo výške 23,17 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,12 eur, poplatkov za poisťné vo výške 2,28 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 805,60 eur od 26.3.2019 vyčíslených k 16.12.2019 v sume 29,35 eur. V konaní bol žalobca neúspešný čo do zaplatenia úrokov vo výške 10,90 % ročne zo sumy 805,60 eur od 26.3.2019 vyčíslených k 16.12.2019 v sume 63,99 eur a čo do zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 23,17 eur od 26.3.2019 vyčíslených k 16.12.2019 v sume 0,84 eur. Uvedenému zodpovedá úspech žalobcu percentuálne vyjadrený v rozsahu

93 % a neúspech v rozsahu 7 %. Potom čistý úspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom vo veci (93 %) a neúspechom vo veci (7 %), a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 86 % celkovo uplatňovaného nároku. Súd preto rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %. Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku. Na splnenie tejto povinnosti súd určil žalovanému trojdňovú lehotu, avšak táto začne plynúť až právoplatnosťou uznesenia o výške náhrady trov konania, keďže až na základe tohto uznesenia bude žalovanému jasné, v akej konkrétnej výške má žalobcovi trovy konania nahradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.